

A Fővárosi Ítéltábla **felperes jogi képviselőjének neve** (fél címe 2) által képviselt felperes neve (felperes címe I. 4/a.) felperesnek, a fellebbezési eljárásban a **alperes jogi képviselőjének neve** által képviselt **alperes neve (alperes címe.)** alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2016. február 12. napján kelt 25.P.20.344/2015/17. számú - 20. sorszám alatt kijavított - ítélete ellen az alperes részéről 18. és 19. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében az alperes által vele szemben hozott első- és másodfokú fegyelmi határozatok hatályon kívül helyezését kérte a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése alapján.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint az általa hozott fegyelmi határozatok az alapszabályának, a belső szabályzatainak, illetőleg a jogszabálynak megfelelnek.

Az elsőfokú bíróság a kijavított ítéletében az alperesi egyesület vezetőségének 2/2015. számú fegyelmi határozatát, a fegyelmi bizottság 1/2015. számú fegyelmi határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 86.000 forint perköltséget. Az elsőfokú ítélet indokolása értelmében a Ptk. 3:35., 3:36. § (1) bekezdés, 3:37. § (1) bekezdés alapján bírálta el a bíróság a keresettel támadott határozatok törvényességét. Felhívta az alapszabály, illetőleg a fegyelmi szabályzat rendelkezéseit, amelyek alapján megállapította, hogy az alperes az eljárása során ezen szabályokat betartva járt el. A fegyelmi vétség megvalósítása körében az alperes 2014. évre vonatkozó horgászrendjének a csónakos horgászatra vonatkozó 2.45. pontját nem tartotta egyértelműnek a csónak jól kivilágítottnak minősülésében. Az alperes értelmezése szerinti rendelkezést a horgászrend nem tartalmaz, ugyanakkor a felperes állította, hogy csónakja elől-hátul egy fejlámpával és egy reflektorral jól kivilágított volt. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az éjszakai horgászat napijegyes horgászat esetén 19 órakor kezdődik, azonban ez csupán azt jelenti, hogy az éjszakai horgászatra jogosító napijegy megváltása esetén a horgász ezen időponttól mehet a tóra horgászni, korábban nem. A felperes által folytatott horgászat kezdő időpontjában már szürkült, ezért a csónakos horgászat rendje szerint a csónakot jól ki kellett világítani. A felperes személyes előadásából és a tanúk vallomásából azt állapította meg, hogy a felperesnél két lámpa volt, egy a csónak hátuljában, egy az ellenőrzés időpontjában a fejen, azaz egy fejlámpa. Az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a csónakos horgászati rend 2.45. pontja nem kellően konkrétan megfogalmazott, annak megfelelő egyértelmű értelmezés nem lehetséges. Magából a szabályzatból nem következik az alperes által megfogalmazott azon kitétel, miszerint kör-körös, mindenhol jól látható kivilágítással kell ellátni a csónakot. Az alperes által hivatkozott hajózási szabályzatban

foglaltak szerinti körfényt az alperesi szabályzat nem említi. A hátul jól kivilágított megfogalmazás pedig eltérő értelmezésekre ad lehetőséget. Az országos horgászrend a parton lévő horgászhelyekre vonatkozik, nem a csónakos horgászatra. A szabályozásból azt sem látta megállapíthatónak, hogy a kivilágítás milyen célt szolgál. A fegyelmi tárgyalás során maga az alperesi képviselő is akként nyilatkozott, hogy a csónakos engedély nem pontos, az országos horgászrend egy lámpát ír elő. Nem látta bizonyítottnak, hogy a felperest a megfelelő kivilágításra korábban már figyelmeztették, ugyanakkor ennek nem is tulajdonított különösebb jelentőséget. A tanúk eltérő előadásokat tettek a kivilágítottság tárgyában. A nem kellően kidolgozott szabályozás következménye megítélése szerint az, hogy az annak megsértése miatt a taggal szemben alkalmazott szankcióról szóló határozatot a tag eredménnyel támadhatja meg a bíróság előtt. A megfelelő kivilágításnak az egyesületi tagok, a fegyelmi bizottság általi értelmezése nem pótolja a pontos, számon kérhető szabályozást. A jelen esetben egy pontosan ki nem dolgozott szabályozás konkrétan fel nem tárt tényállása alapján került sor a felperes elmarasztalására, ezért azt törvénysértőnek minősítette, és a keresettel támadott határozatokat hatályon kívül helyezte.

Az elsőfokú kijavított ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a mindenkor hatályos jogszabályok figyelemmel kísérésének, azoknak a belső működési szabályokon való átvezetésével, aktualizálásával mindig eleget tett. Megítélése szerint a belső szabályzatai megfelelnek a törvényeknek, azok nem törvénysértők. A szabályok értelmezése és teljesítése ugyanakkor nem igényel az átlagosnál magasabb intellektuális szintet, azok a magyar nyelv általánosan elfogadott értelmezésével követhetők és betarthatók. Az éjszakai csónakos horgászatra vonatkozó előírások, azon belül a megfelelő kivilágítás bizonyítottsága körében hivatkozott a tanúvallomásokra. Hangsúlyozta, hogy a fejlámpa nem alkalmas az éjszakai horgászatnál elvárt világítóeszköznek, hogy a felperest többször figyelmeztették a lámpahasználatra, a szabálytalan lámpahasználatot a felperes elismerte, illetve utalt a tanúknak a csónak kivilágítottságának mikéntje körében tett nyilatkozataira. Megítélése szerint a jól kivilágítottság követelménye azt az elvárást támasztja a horgásszal szemben, hogy a csónakjának látszania kell. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a felperes által elismert azon tény, hogy az egy fix és egy fejlámpa alkalmazása miatt már többször figyelmeztették, illetve nem vette figyelembe az ellenőrzés időpontjában tapasztaltakat, amelyekre a tanúk vallomást tettek, hiszen a tanúvallomások egységesek voltak abban, hogy nem volt folyamatosan két lámpával kivilágítva a felperes csónakja. Hangsúlyozta, hogy a horgászati rendjének vitatott szabályozása értelmezési problémát nem okozott, ezt bizonyítja, hogy ilyen szabálytalanság miatt mások ellen eljárást nem kellett indítania. Az elsőfokú bíróság által megkövetelt szabályozási szintet lehetetlennek és szükségtelennek tartotta. A túlszabályozás megítélése szerint még további értelmezési problémákat vetne fel. A jelenlegi szabályozását kellően kidolgozotttnak, egyértelműnek minősítette, továbbá utalt arra, hogy a felperes tisztában volt annak értelmével, és azzal, hogy a szabályokat nem tartotta be.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú kijavított ítélet helybenhagyására és a tényvázlat szerinti ügyvédi munkadíjban történő marasztalásra irányult. Utalt arra, hogy a nemperes eljárás nem terjed ki arra, hogy a szabályzatokban írottak kellően értelmezhetők-e. A tanúk az alperes érdekkörébe tartozó alkalmazottak, illetőleg tisztségviselők, ugyanakkor a tanúvallomások és a fegyelmi eljárásban készített okiratok tartalma alapján megállapíthatónak minősítette, hogy a csónak két helyen volt kivilágítva. A tavon imbolygó és helyzetet változtató csónak esetében, több száz méteres távolságról hitelt érdemlően nem tartotta megállapíthatónak annak mikénti kivilágítottságát. Hangsúlyozta a szabályzat egyértelműségének követelményét, mely körben az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást, figyelemmel arra, hogy nem lett volna akadálya egyértelmű és mindenre kiterjedő szabatos megfogalmazásnak.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapított tényállás alapján megalapozott jogi következtetés levonásával hozta meg lényegében indokai alapján helytálló döntését. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

Az alperes a csónakos horgászatra vonatkozó előírásai 2.45. pontjában foglaltak megsértése miatt a 2.4. szerinti vétség elkövetését róta a felperes terhére. A 2.45 pont szerint éjjeli horgászat csak elől, hátul jól kivilágított csónakból engedélyezett. A csónakos horgászatra vonatkozó horgászati rend külön nem határozza meg, mit kell tekinteni éjjeli horgászatnak, továbbá azt sem, hogy mit minősít elől és hátul jól kivilágított csónaknak.

Az alperes által kiadott horgászati engedély éjszaka alatt az este 19-től reggel 6-ig terjedő időt érti. Az alperes 2014. évre vonatkozó horgászati rendje a horgászati időt a saját tagja részére akként határozza meg, hogy az éjszakai hétvégén pénteken napkeltétől vasárnap 24 óráig tart, de utal arra, hogy a csónakos horgászat külön horgászrend szerint történhet. A MOHOSZ Országos Horgászrendjének 10. pontja a sötétedés utáni megvilágítási kötelezettséget rója a horgász terhére. Ugyanakkor az alperesnek a csónakos horgászatra vonatkozó rendelkezései nem utalnak sem az alperes horgászrendjére, sem a MOHOSZ országos rendelkezéseire, illetőleg egyéb rendelkezésekre, alperesi belső szabályzatra, továbbá a fentiek szerinti éjjel, illetőleg elől és hátul jól kivilágítottság fogalmak értelmezésére. Az alperes előadását, miszerint esti szürkülettől tart az éjjeli horgászat, a saját maga által alkotott szabályzatai nem támasztották alá. Az elől, hátul jól kivilágítottság tekintetében sem egyértelmű az, hogy ennek csak az felel meg, ha elől és hátul körkörösén világító lámpa van a csónakon.

A másodfokú bíróság utal arra, hogy a köznapi értelemben a sötétedés után és az éjszaka fogalma nem azonos. A sötétedés bekövetkezte évszakfüggő is. Ugyanakkor az éjszaka fogalma alatt a késő ősztől tél végéig terjedő 17 óra vagy korábbi időpont, amikor ténylegesen már sötét van, adott esetben nem értelmezhető. Éjszakán általában a tényleges éjszakai órákat kell érteni és nem a délután 5 és 6 óra közötti időt, amikor bár lehet, hogy már - késő ősszel, télen - sötét van. A délután 5-6 óra közötti időpont évszaktól függetlenül délutáni, legfeljebb kora esti időpontnak tekinthető, de semmiképpen sem éjszakának. A mindennapokban alkalmazott köznapi fogalmakból nem következik, hogy az éjjeli horgászat azonos a sötétedés utáni horgászattal.

Mindezekből okszerűen következik, hogy az alperes szabályzatában a per tárgyát képező vétséget megalapozó magatartás esetén az éjszaka fogalma alatt a november 5-én 17 óra 30 percet nem lehet érteni.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy az alperes szabályzatából nem derül ki a csónak kivilágítása szükségességének oka, célja és a megfelelése.

Az alperes előadásából és a tanúvallomásokból is az a következtetés vonható le, hogy a sötétben a horgászó csónakjának kivilágítása a láthatóság, illetőleg a körkörös észlelhetőség okán indokolt. A tanúvallomásokkal a felperes előadása tényként bizonyított, miszerint két lámpa volt nála, egy lámpa ami folyamatosan égett, a második lámpa pedig egy fejlámpa volt. A második lámpa a tanúk egy részének vallomása szerint fel-felvillant. Nem volt ugyanakkor megállapítható, hogy mi volt az oka a lámpa fel-felvillanásának, illetőleg a folyamatos észlelhetőség hiányának, hiszen azt okozhatta akár a csónak elfordulása is.

Az alperes nem volt elzárva attól, hogy a saját maga által alkotott szabályokat egyértelműen fogalmazza meg. Nem jelent túlszabályozást, ha a láthatóság, illetőleg a körkörös észlelhetőség érdekében meghatározásra kerül, az elől és hátul jól kivilágítottságon mit kell érteni, továbbá az sem, hogy az éjjeli horgászatnál az éjjel fogalma mit takar.

Általánosan érvényesülő alapelv, hogy az alperes belső autonómiája folytán, a törvényi keretek között maga jogosult megalkotni alapszabályát, illetőleg egyéb belső szabályzatát. Az alperes autonómiája, önkormányzatisága alapján ezen belső szabályzatok hiányos vagy pontatlan rendelkezéseinek kiegészítő értelmezése nem képezhetette a bíróság feladatát. A szabályzati rendelkezéseknek a tényleges szabályozást meghaladó többlettartalmat a bíróság nem tulajdoníthatott. Önmagában az, hogy az alperes a szabályzat vitatott rendelkezései alapján másokkal szemben nem indított fegyelmi eljárást, mert állítása szerint a rendelkezés mások számára egyértelmű volt, nem ad alapot annak megállapítására, hogy ténylegesen bárki számára egyértelmű rendelkezést tartalmaz a fegyelmi vétséget megalapozó, kötelező magatartási szabály.

Mindezek alapján a szabályozás egyértelműségének hiánya kizárta a fegyelmi vétséget megvalósító magatartás megállapíthatóságát a perben rendelkezésre álló tényadatokra is figyelemmel. Ebből következően az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a keresettel támadott fegyelmi határozatok törvénysértő voltát, és megalapozottan helyezte azokat hatályon kívül.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helyben hagyta.

Az alperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles a másodfokú eljárásban felmerült perköltség viselésére.

A felperest a másodfokú eljárásban ügyvéd képviselte, aki megjelölte perköltség igényét a kikötött, másodfokú tárgyalásonkénti 50.000 forint ügyvédi díjban. A Fővárosi Ítéltábla a kifejtett ügyvédi tevékenységre és az ügy jellegére figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdés szerint állapította meg a felperesi jogi képviselő ügyvédi díját az áfa fizetési kötelezettség hiányára tett nyilatkozatára is tekintettel.

Budapest, 2017. március 14.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.. Molnár Ágnes sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: